

§ 15, for derved at muliggøre Gennemførelsen af en Banklov og en Sparekasselov uafhængig af hinanden og uafhængigt af, om et saadant Raad overhovedet vilde blive vedtaget, har det andet høje Ting ment at klare Spørgsmaalet ved at stryge dette Raad af Lovforslaget angaaende Banker, idet man dør var enig om, at hvis det overhovedet skulde oprettes, maatte det sættes ind i et Lovforslag angaaende Sparekasser.

Som Lovforslaget om Banker foreligger nu, tror jeg, det vil være et stort Gode for vore Banker, og jeg skal derfor paa det bedste anbefale det til det høje Ting.

Jørgen Jensen: Om det offentlige Stilling til vore Banker og Sparekasser er der forskellige Meninger, og da navnlig om Lovgivningsmagtens Stilling til disse Pengeinstitutter. Der er dem, der hævder, at de er af en saa privat Natur, at de alene bør være underlagte Publikums Kontrol, altsaa Kontrol af dem, der benytter dem. Der er andre, der hævder, at Pengeinstitutternes Virksomhed er af saa fundamental Betydning, at de egentlig bør overgaa til Statsdrift, og at Staten alene bør drive dem. Der er endelig dem, der hævder, at om end disse Pengeinstitutter ikke er af den Betydning, at de bør overgaa til Statsdrift, har de dog en saadan Betydning i det nuværende Samfund, at Lovgivningsmagtens Indskriden med regulerende Bestemmelser er betimelig og forsvarlig. Det er denne Stilling som Lovgivningsmagten hos os har indtaget, og som f. Eks. har givet sig Udtryk i Sparekasseloven af 1880, og det er den Stilling, jeg vil tilraade Lovgivningsmagten fremdeles at indtage. Det er vel ogsaa denne Stilling, der for en Del, men ogsaa kun for en Del, har dikteret Lovgivningsmagten under 13. April 1910 at nedsætte en Kommission til at foretage Revision af de bestaaende Bank- og Sparekasselove. Jeg siger: kun for en Del; thi det synes mig, at man maa erkende, at hvad der i de senere Aar er sket paa Bank- og Sparekassevæsenets Omraade, er af den Natur, at det paakræver Indgriben fra Lovgivningsmagtens Side.

Kommissionen afgav Betænkning un-

der 1. Juni 1912. Det ligger i Sagens Natur, at da det er den samme Kommission, der har beskæftiget sig med et Lovforslag angaaende Banker og et Lovforslag angaaende Sparekasser, er der en Række Bestemmelser, som Kommissionens Medlemmer har tiltraadt forudsætningsvis, nemlig saaledes, at visse Regler, der er fastsatte for den ene Art af Institutter, har sit naturlige Modstykke i visse Regler for den anden Art. Allerede heraf vil man forstaa, at jeg mener, det er noget vanskeligt at gennemføre det foreliggende Forslag til Lov om Banker isoleret. Navnlig mener jeg, det er betænkeligt at gennemføre det med de nye Friheder og Rettigheder, det indeholder for Bankerne. Det foreliggende Lovforslag er imidlertid hverken Kommissionens eller den højtærede Handelsministers. Efter at det er blevet fremsat i Landstinget, er det undergaaet betydelige Forandringer, om hvilke Landstingets ærede Ordfører sagde, at de fleste var af redaktionel og formel Karakter, og at det kun var for at indskrænke Ændringsforslagernes Tal, at der var foregaaet en hel Omskrivning af Lovforslaget. Jeg mener nu, at Lovforslaget er undergaaet visse reelle Ændringer, som ingenlunde er Forbedringer. Det er et helt andet Lovforslag, der nu foreligger, end det oprindelig fremsatte, og ved en Betragtning af Lovforslaget kommer man uvilkaarlig til at tænke paa en Udtalelse, som den ærede Landstingsordfører, det 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes), i November 1911 fremsatte i den radikale Venstreforening her i København, hvor han udtalte: „Ganske vist er Landstinget nu gaaet i Vinterhi, men jeg regner med Landstinget, naar det til Marts vaagner til Liv igen, ungt, dygtigt og handlekraftigt.“ Vi har paa andre Omraader set en Oplussen til Liv i Landstinget i den senere Tid, som jeg ikke skal berøre ved denne Lejlighed, og det synes næsten som et Symbol for denne Opvaagen til Liv, at dette Landsting, der til første Behandling havde det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) til Ordfører, ved Lovforslagets anden Behandling havde til Ordfører det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes). Det er dog ikke det eneste mærkelige her, ogsaa den ærede Ordførers Stilling ved Lovfor-